Lietas arhīva Nr. K69-0314-19/2
ECLI:LV:KURT:2019:0313.11261034218.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2019.gada 13.martā

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnesis Jānis Bumbieris,
piedaloties prokuroram Rihardam Plotkam,
aizstāvim Edgaram Goltam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas un **/pers. C/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas**.**

Aprakstošā daļa

/pers. B/ izdarīja rupju sabiedriskās kārtības traucēšanu, kas izpaužas acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas (huligānisms), kas saistīts ar mantas bojāšanu, proti: 2018.gada 14.aprīlī ap plkst.01:00 /pers. B/, būdams alkohola ietekmē, huligānisku motīvu dēļ, rupji pārkāpa sabiedrisko kārtību – nostājās priekšā pa Radio ielu, Liepājā, virzienā no kluba "Fontaine Palace" uz "Lielais dzintars" pusi, braucošai automašīnai Volvo S60, ar valsts reģistrācijas zīmi /reģistrācijas numurs/. Kad /pers.F/apturēja minēto automašīnu, /pers. B/ ignorējot vispārpieņemtās normas, tīši ar dūri uzsita pa automašīnas motora pārsegu, tad ar dūrēm sita pa automašīnas priekšējā pasažiera puses durvju stiklu un automašīnas labo spārnu. /pers. B/ apgāja apkārt automašīnai, nostājās tās priekšā un tīši ne mazāk kā desmit reizes ar dūrēm iesita pa tās motora pārsegu. Ar šādām savām prettiesiskām darbībām, rupji traucējot sabiedrisko kārtību, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās normas, /pers. B/ sabojāja /pers. F/ automašīnas Volvo S60, ar valsts reģistrācijas zīmi /reģistrācijas numurs/, motora pārsegu 80 *euro* vērtībā un aizmugurējo labo spārnu 50 *euro* vērtībā.

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarīja smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā.

/pers. C/ tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumu, proti: 2018.gada 14.aprīlī ap plkst.01:10 Liepājā, Dzirnavu ielā 4, pie kluba "Fontaine Palace", /pers. C/ konflikta laikā, būdams alkoholisko ietekmē, vienu reizi ar dūri tīši iesita /pers. G/ pa galvu, kā rezultātā /pers. G/ zaudēja samaņu un nokrita pie zemes. Pēc kā /pers. C/ pie zemes guļošam /pers. G/ tīši vienu reizi iespēra pa galvu. /pers. C/ tīšo sitienu rezultātā /pers. G/ nodarīja vidēji smagus miesas bojājumus, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas – sistu brūci labās uzacs rajonā, apakšlūpas rajonā, zoda rajonā, labā vaiga kaula lūzumu bez dislokācijas, galvas smadzeņu satricinājumu, traumatisku 23. un 32. zoba kroņīšu lūzumu.

Ar šādām savām darbībām /pers. C/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, kā arī pilnībā atzina cietušā /pers. F/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par materiālo kaitējumu, un lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, kā arī pilnībā atzina cietušā /pers. G/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas pilnā apmērā, un lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt.

Prokurors R.Plotka un aizstāvis E.Golts pievienojās viedoklim par pierādījumu pārbaudes neveikšanu.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. C/ aizstāvis lūdza tiesai pieņemt Valsts probācijas dienesta apmācīta starpnieka klātbūtnē rakstveidā noslēgtu izlīgumu starp /pers. C/ un cietušo /pers. G/ (lietas 162.-163.lapa), un izbeigt kriminālprocesu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 379.panta pirmās daļas 2.punktu. Prokurors izteica viedokli, ka tas ir apstāklis, kas var tikt uzskatīts par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, tomēr ņemot vērā apsūdzētā personību, iepriekšējo sodāmību, uzskata, ka apsūdzētajam par šo nodarījumu ir jāsaņem sods.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 481.panta otro daļu, tiesa var izbeigt kriminālprocesu, atbrīvojot personu no krimināatbildības Kriminālprocesa likuma 379.pantā noteiktajos gadījumos. Saskaņā ar Krimināllikuma 58.panta otro daļu un Kriminālprocesa likuma 379.panta pirmās daļas 2.punktu, personu, kas izdarījusi krimināpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu, var atbrīvot no krimināatbildības, izbeidzot kriminālprocesu, ja ir izlīgums ar cietušo vai viņa pārstāvi.

Tiesa uzskata, ka vērtējot iespējamību atbrīvot apsūdzēto no krimināatbildības un izbeigt kriminālprocesu, pamatojoties uz saņemto izlīgumu, būtiski ir apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļi, iestājušās sekas, procesa dalībnieku attieksme pret šādu krimināltiesisko attiecību noregulējuma iespējamību.

Nav apšaubāms fakts, ka apsūdzētais /pers. C/ pirmstiesas procesā ir pilnībā atzinis savu vainu tam inkriminētā nozieguma izdarīšanā un līdz lietas izskatīšanai tiesā atlīdzinājis cietušajam savas noziedzīgas rīcības rezultātā iestājušās sekas. Kā redzams no lietas materiāliem, apsūdzētais iepriekš ir bijis sodīts, kas tiesai nerada pārliecību, ka apsūdzētais ir izpratis soda mērķi – ne tikai sodīt par noziedzīgu nodarījumu, bet arī atturēt no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa uzskata, ka pie šo apstākļu kopuma inkriminētajam nodarījumam nav gadījuma raksturs un nav pietiekams pamats uzskatīt, ka turpmāk apsūdzētais citus pārkāpumus nepieļaus.

Aizstāvības argumenti, ka ar izlīgumu lietā ir panākts Kriminālprocesa likumā noteiktais mērķis, ka iepriekšējos noziedzīgos nodarījumus

apsūdzētais izdarījis pusaudža gados, strādā un ir iekļāvies sabiedrībā, tiesas ieskatā nav pietiekami, lai apsūdzēto /pers. C/ atbrīvotu no kriminālatbildības un izbeigtu kriminālprocesu. Kā redzams no lietas materiāliem (lietas 150.-152.lapa), tad iepriekš apsūdzētajam abas krimināllietas, par ko viņš ticis sodīts, ir ierosinātas, kad apsūdzētais attiecīgi bija 17 un 21 gadu vecumā, kas aizstāvja argumentam atbilst daļēji, jo tikai viena krimināllieta apsūdzētajam ierosināta esot nepilngadīgam.

Procesa dalībnieku savstarpēji noslēgtais izlīgums un apsūdzētā /pers. C/ atvainošanās cietušajam /pers. G/, tiesas ieskatā, šajā lietā ir atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli, bet nevar kalpot par pietiekošu pamatu kriminālprocesa izbeigšanai un apsūdzētā /pers. C/ atbrīvošanai no kriminālatbildības.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzēto vainu viņiem inkriminēto noziegumu izdarīšanā. Ņemot vērā lietas dalībnieku viedokli, un izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu, tiesa nolēma pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt. Tiesa uzskata, ka apsūdzēto vaina viņiem izvirzītajās apsūdzībās ir pierādīta pilnībā, /pers. B/ darbības pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas un /pers. C/ darbības pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un viņi ir sodāmi. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, šādā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajiem sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta un ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzēto personības un viņu atbildību ietekmējošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. B/ izdarījis smagu noziegumu, bet /pers. C/ – mazāk smagu noziegumu.

Iepriekš /pers. B/ sodīts 1 reizi ar Liepājas tiesas 2017.gada 5.septembra spriedumu par identisku noziegumu pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 240 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 16.septembrī. Ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 6.marta lēmumu neizciestā piespiedu darba soda daļa – 80 stundas, aizstāta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 dienām. Lēmums nav stājies spēkā (lietas 154.-158.lapa). Apsūdzētais 5 reizes ir bijis administratīvi sodīts, pēdējās 2 reizes par pārkāpumiem ceļu satiksmē un uzliktos naudas sodus nav samaksājis (lietas 159.lapa). Pēc tiesas sēdēs sniegtās informācijas – strādā mikrouzņēmumā ar 500 *euro* ienākumiem mēnesī, veselības problēmu nav, ģimenē gaidāma bērna piedzimšana (lietas 165.lapa).

Ievērojot iepriekš izklāstītos personību raksturojošos datus, tiesa vērtē apsūdzētā personību negatīvi. Ņemot vērā visus iepriekš norādītos apstākļus, apsūdzētajam par noziedzīgo nodarījumu nav nosakāms sods naudas soda veidā, jo tiesas ieskatā tas neatturēs apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un tas nesasniegs soda mērķi, kā tas konstatējams apsūdzētā izdarīto administratīvo pārkāpumu sakarā (turpinājis izdarīt administratīvos pārkāpumus pēc naudas soda piemērošanas, naudas sodus nav maksājis). Arī piespiedu darba sods apsūdzētajam nav piemērojams, jo vienu reizi par identiska nozieguma izdarīšanu /pers. B/ ar šādu soda veidu ir sodīts, taču tas nav atturējis viņu no jauna nozieguma izdarīšanas, turklāt, sods ticis aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu (lēmums nav likumīgā spēkā), kas norāda, ka ar probācijas dienestu notiesātais nav sadarbojies. Tādējādi, /pers. B/ par izdarīto noziegumu sods nosakāms brīvības atņemšanas soda veidā, bet tiesas ieskatā par šo nodarījumu, ievērojot radīto kaitējumu, tas nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. Ņemot vērā nosakāmo pamatsoda veidu, apsūdzēta personu raksturojošos datus, tiesas ieskatā, /pers. B/ nav nosakāms iespējamais papildsods – probācijas uzraudzība.

/pers. C/ iepriekš sodīts 2 reizes (lietas 150.-152.lapa), pēdējo reizi ar Liepājas tiesas 2011.gada 15.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 185.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 2 mēnešiem. Sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem 2 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2011.gada 26.novembrī. Apsūdzētais administratīvi sodīts 4 reizes, pēdējo reizi 2010.gada 10.decembrī par alkohola lietošanu vai atrašanos alkohola reibumā sabiedriskās vietās atkārtoti gada laikā, pēdējos naudas sodus nav nomaksājis (lietas 153.lapa). Pēc tiesas sēdē sniegtajām ziņām – apgādībā esošu personu nav, strādā SIA /Nosaukums A/ ar ikmēneša ienākumiem 600 *euro*, veselības problēmu nav.

Ņemot vērā visus iepriekš norādītos apstākļus, apsūdzētajam par noziedzīgo nodarījumu nav nosakāms sods naudas soda veidā, jo tiesas ieskatā tas neatturēs apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un tas nesasniegs soda mērķi, kā tas konstatējams apsūdzētā izdarīto administratīvo pārkāpumu sakarā (turpinājis izdarīt administratīvos pārkāpumus pēc naudas soda piemērošanas, naudas sodus nav maksājis). Lai gan apsūdzētais tiesas sēdē norādīja, ka ir samaksājis viņam piemērotos administratīvos naudas sodus, tiesa lietas materiālos nerod tam pierādījumus, kā arī tādus tiesas sēdē apsūdzētais neiesniedza. Tiesa ņem vērā arī to, ka lietā lemjams jautājums par cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu. Savukārt, brīvības atņemšanas un īslaicīgas brīvības atņemšanas sods ir pats bargākais no likumā paredzētajiem soda veidiem, un tiesas ieskatā par šo nodarījumu, ievērojot radīto kaitējumu, kā arī to, ka apsūdzētais cietušajam ir atlīdzinājis viņam nodarītos zaudējumus, nav nepieciešamība tādu sodu noteikt. Tādējādi, /pers. C/ par izdarīto noziegumu sods nosakāms piespiedu darba soda veidā.

Nosakot soda mēru apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzīstams tas, ka viņš izdarītajā vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo.

Par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo viņš to izdarījis neizciesta soda un nedzēstas sodāmības laikā, kā arī noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Nosakot sodu /pers. B/, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu kriminaltiesisko attiecību noregulējumu, kas izpaudies vienkāršāka procesa veida izvēlē.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par iespējamu /pers. B/ īslaicīgas brīvības atņemšanas soda mēru noteikt tuvāk tā vidējai robežai.

/pers. B/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis pēc Liepājas tiesas 2017.gada 5.septembra sprieduma, pirms pilnīgas soda izciešanas. Šādā gadījumā tiesai būtu jānosaka galīgais sods pēc vairākiem spriedumiem, kā to nosaka Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa. Tomēr ņemams vērā, ka ar Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 6.marta lēmumu neizciestā piespiedu darba soda daļa – 80 stundas, aizstāta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 dienām, bet lēmums nav stājies spēkā. Līdz ar ko tiesai uz šī sprieduma sagatavošanas brīdi nav pamata noteikt galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem.

Par /pers. C/ atbildību mīkstinošiem apstākļiem, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu atzīstams tas, ka viņš labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, izdarītajā vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo, apstāklis, ka ar cietušo noslēdzis izlīgumu un atvainojies cietušajam.

Par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Nosakot sodu /pers. C/, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu kriminaltiesisko attiecību noregulējumu, kas izpaudies vienkāršāka procesa veida izvēlē.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par iespējamu /pers. C/ piespiedu darba soda mēru noteikt virs tā vidējās robežas.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajam /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā, un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (lietas 107.lapa), kas atstājami negrozīti līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajam /pers. C/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un dzīvesvietas maiņas paziņošana (lietas 97.lapa), kas atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Pirmstiesas procesā cietušais /pers. F/ par /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pieteicis kompensāciju par mantisko zaudējumu 359,20 *euro* (lietas 9.-10.lapa). Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa vadās no Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.panta un secina, ka cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots, pierādīts un apmierināms pilnā apjomā. Zaudējumi nodarīti apsūdzētā prettiesisko rīcību rezultātā. Apsūdzētais /pers. B/ pieteikto kompensāciju atzina pilnā apmērā, nav to labprātīgi atlīdzinājis. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis, tādējādi šie zaudējumi par labu cietušajam piedzenami no viņa. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu kaitējuma kompensācijas labprātīgai samaksai nosakāms 30 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanas dienas, uzliekot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Apsūdzētā /pers. C/ nodarītie zaudējumi cietušajam /pers. G/ atlīdzināti noslēdzot izlīgumu (lietas 162.lapa).

No Juridiskās palīdzības administrācijas pieteiktā valsts kompensācijas 1075 *euro* apmērā piedziņa valsts interesēs (lietas 119.lapa), kuru tiesas sēdē uzturēja prokurors, ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā. Juridiskās palīdzības administrācija pamatojoties uz likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.panta pirmo daļu, 7.panta pirmo daļu un otrās daļas 3.punktu, 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 14.pantu cietušajam /pers. G/ izmaksājusi valsts kompensāciju 1075 *euro* apmērā (2018.gada 13.novembra lēmums Nr.6-1.1.18/610, 2018.gada 20.novembra maksājuma uzdevums Nr.005255, lietas 120.-121.lapa), kas valsts labā piedzenama no apsūdzētā /pers. C/. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu kaitējuma kompensācijas labprātīgai samaksai nosakāms 30 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanas dienas, uzliekot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Apsūdzētā /pers. C/ aizstāvību tiesā realizēja advokāts E.Golts, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu pienākas atlīdzība par veikto darbu 180 *euro* apmērā. Tiesa nekonstatē apstākļus, kuru dēļ apsūdzētais būtu atbrīvojams no šo procesuālo izdevumu samaksas, tādēļ, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu pantu, tie pilnā apmērā piedzenami no apsūdzētā valsts labā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta pirmās daļas 2.punktu procesuālo izdevumu labprātīgai samaksai nosakāms 30 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Lietiskie pierādījumi – divi CD ar videoierakstiem, kas glabājas pie lietas – uzglābjami pie lietas kā dokumenti, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 134.panta otro daļu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu, 511., 512.pantu, 514.panta pirmo un trešo daļu, 520.panta pirmo daļu, 523., 524., 527.pantu, 528.panta pirmo daļu, 529.panta pirmās daļas 1., 3.punktu un otro daļu, 530.panta pirmo, trešo un piekto daļu, tiesa

nosprieda:

atzīt par vainīgu **/pers. B/** Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un **sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1** (vienu) **mēnesi**.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, un papildu piemēroto drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts – atstāt spēkā līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu izpilda Ieslodzījuma vietu pārvalde.

Atzīt par vainīgu **/pers. C/** Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un **sodīt ar piespiedu darbu uz 200** (divi simti) **stundām**.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā un dzīvesvietas maiņas paziņošanu – atstāt spēkā līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Spriedumu izpilda Valsts probācijas dienests pēc tā stāšanās likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu notiesātajam ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. B/ /pers. F/ labā kompensāciju par mantisko zaudējumu **359,20** (trīs simti piecdesmit deviņi euro un divdesmit centi) ***euro*** apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no **/pers. C/ valsts labā** cietušajam /pers. G/ izmaksāto valsts kompensāciju **1075** (tūkstoš septiņdesmit pieci) ***euro*** apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no **/pers. C/ valsts labā** procesuālos izdevumus par saņemto juridisko palīdzību tiesas sēdēs **180** (simtu astoņdesmit) ***euro*** apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus – divus CD diskus ar videoierakstiem – glabāt pie krimināllietas materiāliem kā dokumentus.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2019.gada 8.aprīļa.

Tiesnesis J.Bumbieris